

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף נ"ג ע"ב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

ברוך אתה יהו"ה הפורס סכת שלום, ובזמנא דפרישת גדפהא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקחהו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל אלהי'ך דאיהי שכינתא עלאה, דאיהי תיובתא דילך, ותוב בה למארך דאיהו קודשא בריך הוא, אסתכל דשפחה בישא שלטא עלך דאיהי טפה סרוחה, ועלה אתמר (איוב א ז) ויאמר יהו"ה אל השטן מאין תבא, דכל חובין אינון מאברין דטפה סרוחה, דבגינה אתמר לגבי חייביא מאין באת מטפה סרוחה, ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה (יונה א יג) בתיובתא, ולא יכולו כי הים, דאיהו גזרת דינא, הולך וסוער עליהם.

תרגום לעברית

ועוד, מי הוא רב החובל? אותו שנאמר בו אם חבל תחבל שלמת רעה, חבל בבית ראשון, תחבל בבית שני, והוא גדול כל מנהיגי הספינה, ומה אומר לו? קום קרא אל אלהי'ך, שחרי הדינים באים עליך ועל בניה. הרי בעלי החובות מתכנסים, שהם סובבים את הספינה שלך, שהם הרוחות הרעות, הסתכל בזכותיך, באותם איברים שמתעסקים בתורה ובמצוות טובות, ויחזירו את השכינה העליונה, שהיא תשובה, עליך, והיא הגנה עליך, שעליה נאמר כנשר יעיר קנו, זו ירושלים, על גוזליו ירחף,

שָׁהֶם יִשְׂרָאֵל, יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם, בְּשֹׁכֶת וַיָּמִים טוֹבִים, וּבִגְלָלָהּ מְבָרְכִים בָּהֶם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵס סְכוּת שָׁלוֹם. וּבְזִמְנֵי שְׁפוֹרְשֵׁת כְּנָפֶיהָ עַל יִשְׂרָאֵל, נֹאמֵר יִקְחֵהוּ יִשְׁאַהוּ עַל אֶבְרֵתוֹ, כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים וְכו', וּמִשּׁוֹם זֶה קוֹם קָרָא אֶל אֱלֹהֵי'הָ, שֶׁהִיא שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא הַתְּשׁוּבָה שְׁלָהּ, וְשׁוֹב בָּהּ לְרִבּוֹנָהּ שֶׁהוּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַסֹּתְכָל שֶׁשֶּׁפְּחָה רָעָה שׁוֹלֶטֶת עֲלֶיהָ, שֶׁהִיא טֶפֶה סְרוּחָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר (אִיּוֹב א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאַיִן תָּבֹא. שֶׁכָּל הַחֲטָאִים הֵם מֵאִיבָרִים שֶׁל טֶפֶה סְרוּחָה, שֶׁבִּגְלָלָהּ נֹאמֵר לְרָשָׁעִים מֵאַיִן בָּאתָ? מִטֶּפֶה סְרוּחָה. וַיִּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל הַיִּבְשָׁה, בְּתִשְׁוּבָה, וְלֹא יָכְלוּ, כִּי הֵימָּה, שֶׁהוּא גִזְרַת הַדִּין, הוֹלֶה וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם.

טקסט התיקונים

בְּהִיּוֹת זְמַנָּא וַיָּמֵן יְהוָה ה' דָּג גָּדוֹל לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה (שם ב א), דָּא גְלוּתָא קְדָמָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ וַיּוֹנָה יֵרֵד אֶל יִרְכָתֵי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא (בְּרַאשִׁית מו ד) אֲנָכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה, כְּמָה דְּאִיקְמוּהוּ בְּכָל אֶתֶר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתָא עִמָּהוֹן, קִלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵיהוֹן, בֵּיהּ זְמַנָּא אִתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת א ח) וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְדָא פְּרָעָה, עֲלִיהָ אִתְמַר וַיָּמֵן יְהוָה ה' דָּג גָּדוֹל לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה, דְּבָעָא לְבָטְלָא יִשְׂרָאֵל מַעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (שם כב) כָּל הַבֵּן הַיָּלֹד הַיְּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֻהוּ, לְקַבְּלִיהָ וַיָּמֵן יְהוָה ה' דָּג גָּדוֹל לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְקַטְלִיהָ, לְבָלוֹעַ יוֹנָה לֹא כְּתִיב, אֱלָא לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה, אֶת אֶתָּא לְרִבּוֹת רַעֲיָא מְהִימְנָא דְּעֵתִיד לְאַתִּיבָא אֲוִרִיטָא עַל יְדֵיהָ, דְּאִיהִי מֵאֶלֶף'ה וְעַד תִּי'ו, כָּל אֲלִין גְּלָגוּלִין עַל יְדֵיהָ הוּוּ, וְדָא אִיהוּ דָּג גָּדוֹל, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל כט ג) הַתַּנִּין הַגָּדוֹל, אִיהוּ דָּג מִצְרַיִם, וּבֵת זִוְגִיָּה דְּגָה (יוֹנָה ב ב) וַיִּתְּפֹלֵל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי'ו מִמְּעֵי הַדָּגָה, מֵאֵן מְעֵי הַדָּגָה אֲלִין מִצְרָאִי.

באותו זמן וימן יהו' ה' דג גדול לבלע את יונה, זו גלות ראשונה, שנאמר בו ויונה ירד אל ירכתי הספינה, וזהו אנכי ארד עמה מצרימה, כמו שבארוהו, בכל מקום שגלו ישראל - שכינה עמם, קלקלו ישראל מעשיהם, באותו זמן נאמר בהם ויקם מלך חדש על מצרים, וזה פרעה, שעליו נאמן וימן יהו' ה' דג גדול לבלע את יונה, שרצה לבטל את ישראל מן העולם, זהו שכתוב כל הַבֵּן הַיָּלֹד הַיְּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, כנגדו וימן יהו' ה' דג גדול לבלע את יונה, להרגו. לא כתוב לבלע יונה, אלא לבלע את יונה. את, בא לרבות את הרועה הנאמן שעתידיה להנחת תורה על ידו, שהיא מאל'ף עד תי'ו, כל הגלגולים הללו היו על ידו, וזהו דג גדול, שנאמר בו התנין הגדול, הוא דג מצרים, ובת זוגו דגה, ויתפלל יונה אל יהו' ה' אלהי'ו ממעי הדגה. מי הם מעי הדגה? אלו המצרים.

טקסט התיקונים

ועוד וימן יהו' ה' דג גדול, דא טחול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל (נ'א דא סמא'ל, דגה דא נח'ש לילי'ת בת זוגיה מההוא רב החובל טחול דאיהו ערב רב) דאתמר ביה (שמות יב לח) וגם ערב רב וכו', וטחול איהו שחוק הפסיל, עליה אתמר (קהלת ז ט) כי הפעם בחיק פסילים ינוח, לבלוע את יונה דא נפשא, מסטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקצר רוח, ומעבודה קשה מסטרא דכבד, דאתמר ביה (שם ז יד) כבד לב פרעה, תכבד העבודה, (שם ה ט) מסטרא דמרה (שם א יד) וימרו אות חיהם.

תרגום לעברית

ועוד, וימן יהו' ה' דג גדול, זהו טחול, לילית, שהיא ערב רב, מאותו רב החובל (זה סמא'ל. דגה, זה נח'ש לילי'ת, בתזוגושלאותורב החובל, טחול, שהוא ערב רב) שנאמר בו וגם ערב רב עלה אתם וכו', וטחול הוא שחוק הפסיל, עליו נאמר כי הפעם

בְּחִיק כְּסִילִים יָנוּחַ. לְכַלֵּעַ אֶת יוֹנָה, זֶה הַנֶּפֶשׁ, מֵהֶצֵד שָׁלוֹ - וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֹר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה - מִצֵּד הַכֶּבֶד, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כֶּבֶד לֵב פִּרְעֹה, תִּכְבֵּד הָעֲבוּדָה. מִצֵּד שֶׁל הַמָּרָה - וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

טקסט התיקונים

דָּג גָּדוֹל אִיהוּ עֶרֶב רַב, דְּאִינוּן (נ"א דאיהו) רַב הַחוּבֵל, מָאן חוּבֵל אֵלָא רַב מְכַל מְלָאכִי חֲפָלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהִי חֲפָלָה, עֶרֶב רַב בְּנִין דְּלִילִית חֲיִיבָא, דְּכֵהוּן חֲאֲבוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ יָת בְּשָׂרֵיהּ בְּאֵת בְּרִית, אִינוּן רַב עֲלִיָּהּ בְּגִלוּתָא, וְאִינוּן דָּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (כמדבר יא ה) זְכָרְנוּ אֶת הַדָּגָה וְכו'.

תרגום לעברית

דָּג גָּדוֹל הוּא עֶרֶב רַב, שֶׁהֵם (שהוא) רַב הַחוּבֵל, מִי חוּבֵל? אֵלָא גָּדוֹל מְכַל מְלָאכִי חֲפָלָה, הוּא חוּבֵל וְהִיא חֲפָלָה, עֶרֶב רַב הֵם בְּנֵי לִילִי' תִּתְרַשְׁעָה, שֶׁבָּהֶם חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִלוּ אֶת בְּשָׂרָם בְּאוֹת הַבְּרִית, הֵם גְּדוֹלִים עֲלֵיהֶם בְּגִלוּת, וְהֵם דָּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ זְכָרְנוּ אֶת הַדָּגָה וְכו'.

טקסט התיקונים

וּבְזִמְנָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָטִיל מִנֵּיהּ סְגִיָּא, וּבְגִלוּתָא בְּתַרְאָה עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹוֹן, וְדָא אִיהוּ (שמות ז יח) וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בִּיאֹר מֵתָה, וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֹר דָּא אֲוִרִיתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, סְרַחַת לְגַבִּיָּהּ, וְאֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיָּלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ, אֹר אִיהוּ ר' ז', הַיָּאֹרָה בֵּת זִוְגִיָּה דְהָהוּא אֹר, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם י כג) וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁכוֹתָם, כְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (היאורה) הַזֹּהֵר בֵּיהּ הָוָה ר' ז', דְּאִיהוּ אֹר דְּפוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא, לְקִיָּים (מיכה ז טו) כִּימִי יָצְאָתָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיָּלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן, אֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִיתָא דְכַעַל פָּה.

ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, הרג מהם רבים, ובגלות האחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרג אותם, וזהו והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור, זו התורה, שנאמר בה ותורה אור, סרחה אליהם, ונאמר בישראל כל הבן הילוד היאורה תשליכהו. אור הוא ר"ז. היאור"ה, בת זוגו של אותו האור, שנאמר בו ולכל בני ישראל היה אור במושבתם, כמו כן בגלות האחרונה (היאורה) הזהר בו היה ר"ז, שהוא אור הגאולה האחרונה, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וזהו כל הבן הילוד היאורה תשליכהו, וכל הבת תחיון, אלה שמשתדלים בתורה שבעל פה. דבר אחר, וימן יהו"ה דג גדול לבלע את יונה, זו עניות שהיא עצב, והנקבה שלו עצבון. הזכר דג, הנקבה דגה. זהו ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהי"ו ממעי הדגה, מרעב העני שמגיע למעי ישראל. באותו זמן ויאמר יהו"ה לדג

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ד ע"א) ◆

טקסט התיקונים

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהי"ו ממעי הדגה, מפפנא דעניותא דמטי למעוי דישראל, ביהוה זמנא ויאמר יהו"ה לדג ויקא את יונה וגומר (שם יא), בדוחקא דדאגה דלהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא דפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמואל ב, כב כח) ואת עם עני תושיע, דא נבואה דיונה דנתנבא דפקון ישראל מן גלותא בדאגה (ס"א בדוחקא) דעניותא, וכימינא דפקון,

וַיָּקָא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל הַדָּאָגָה שֶׁלָּהֶם שְׂדוּאָגִים מִן הָעֲנִיּוֹת, מִהַדְחַק יֵצְאוּ מִן הַגָּלוּת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ, זוֹ הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת בְּדָאָגָה (בדחק) שֶׁל עֲנִי, וּבְיָמֵינוּ יֵצְאוּ, מִשּׁוּם שֶׁצָּדִיק ח'י'י הָעוֹלָמִים הוּא עֲנִי שֶׁנִּקְוֶה בְּיָמֵינוּ, שֶׁהוּא פֶּסַח, כְּמוֹ שֶׁיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאֵת עָרוֹם וְעֲרִיָּה, וְהַיּוֹנָה הַזֹּאת הִיא הַיּוֹנָה שֶׁל תַּבַּת נֹחַ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.